

Ямболе граде
Не плачи драги
Че те оставя
Учитель славни
Даскалъ Добри.

47. „Ямболци прѣлагали, пише М. Г. Грековъ, на поета за бѫдещитѣ три години по 150 т. л.; ст.-загорчани му обѣщавали 200 т. л. годишно, но той се съгласилъ да се върне въ родния си градъ“.... (Грековъ, цит. ст., 141).

48 Вижъ дадечия списъкъ за движението на учителите отъ 1864/65 уч. година до освобождението. (Отчетъ Слив. гимн., цит. кн., стр. 3—4).

49, По споменитѣ на г-жа Аргира Жечкова.

50. У Пундева е посочено погрѣшно Казълъ Агачъ (Пундевъ, цит. кн. с. 31)

51. Писмото отъ 3. III. 1871 г., това и слѣдващите слѣдъ него писма, безъ послѣдното, не сѫ печатани до сега никждѣ. Понеже по тѣхъ сѫдимъ за участието му въ църковния народенъ съборъ, макаръ и да удължихъ твърдѣ много изложението, азъ прѣдадохъ накратко съдържанието имъ.

52. Писмата на Чинтулова въ протоколната книга на Сливенската Главна Черковна община, въ прѣпись, сѫ много по-правилно и пълно прѣдадени въ сравнение съ печатанитѣ отъ Иорд. попъ Георгиевъ (М-б. XXIV (1908) стр. 196—204). При туй въ печатанитѣ писма, които сѫ само часть от Чинтуловата кореспонденция, се срѣщатъ погрѣшно прѣдадени мисли и пропуснати пасажи, за това другадѣ ще прѣдамъ изцѣло писмата на Чинтулова въ пълния и сравнително по точенъ текстъ.

53. Въ послѣдното си писмо отъ Цариградъ Чинтуловъ пише: „сега въ сѫбота (24 юлий 1871 год. Н. Т.) х. Господинъ и азъ си тръгвамъ, ще си тръгнѫ и Димитраки бей съ Доброплоднѣй“. . Това съобщение не се изпълнило, защото сѫщия денъ Чинтуловъ присъствува на задеданието на събора, фотографирана се и получава изпроводителното си писмо. Навѣрно той е тръгналъ прѣзъ единъ отъ първите дни слѣдъ това (25, 26 или 27 юлий).

54. Може би, Чинтуловъ не е билъ начело на митинга прѣзъ 1872 г. (вече и поради възрастъта си, физическата си структура и нѣкои вѫтрѣшни причини), но да